

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudkyní JUDr. Janou Kubenovou v právní věci

žalobce: S. B., bytem, zastoupeného Mgr. Martinem Charvátlem,
advokátem se sídlem Krkoškova 2, Brno

proti

žalovanému: Magistrát města Brna, se sídlem Kounicova 67, 601 67 Brno

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 4.1.2018, č.j. MMB/0017015/2018, sp.zn.
OVLHZ/MMB/0495361/2017

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádnému z účastníků se nepřiznává náhrada nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Včas podanou žalobu žalobce napadal rozhodnutí Magistrátu města Brna č.j. MMB/0017015/2018, sp.zn. OVLHZ/MMB/1495361/2017 ze dne 4.1.2018, konkrétně výrok, kterým bylo odvolání žalobce zamítnuto a rozhodnutí Úřadu městské části Brna, Brno – Žabovřesky, odbor všeobecný, č.j. MCBZAB/12710/17/OV/DIVT ze dne 20.11.2017, bylo potvrzeno. Žalobce se domnívá, že napadené rozhodnutí žalovaného je nezákonné, mimo jiné i z důvodu nepřezkoumatelnost.

2. Magistrát města Brna potvrdil rozhodnutí ÚMČ Brno – Žabovřesky a ztotožnil se s důvody, které správní orgán k vydání napadeného rozhodnutí vedly.
3. Ze stručného odůvodnění napadeného rozhodnutí žalovaného, které je uvedeno na polovině předposlední a poslední straně rozhodnutí, plyne, že odvolací orgán vůbec nevzal v potaz námitky účastníka řízení (žalobce), jejíž obsahem bylo tvrzení, že žalobce zcela vylučoval, že by z předmětného pozemku prováděl lov ryb. Odvolací orgán pouze uvedl, že *„obviněný vypovídal účelově o tom, že v době kontroly, tj. 11.7.2017 v době kolem 21.15 hod., ryby nechytal a snažil se vyhnout postihu, viz. tvrzení o kamínku navázaném na udicích“*. Z čeho odvolací orgán dospěl k závěru, že tvrzení žalobce jsou účelová, jaký důkaz odvolací orgán k vyvrácení tvrzení žalobce užil, ani důvod proč se širěji nezabýval tvrzeními žalobce, který zcela věrohodně vysvětloval, proč byly udice nahozeny a proč na nich byl místo háčku kamínek, zřejmé není.
4. Dle názoru žalobce tak napadené rozhodnutí vydané žalovaným nesplňuje náležitosti stanovené v ust. § 68 odst. 3 správní řád, jelikož zde zcela absentuje informace o tom, jak se správní orgán vypořádal s návrhy a námitkami účastníků a jejich vyjádřením k podkladům rozhodnutí. Napadené rozhodnutí v zásadě neobsahuje odůvodnění rozhodnutí v akceptovatelné podobě.
5. Pro posouzení toho, zda byl žalobcem předmětný přestupek spáchán, je klíčové přesně definovat, co znamená provádět lov, případně lovit ryby. Zákonodárce lov definuje v zákoně č. 99/2004 Sb., v ust. § 2 písm. j): *„lovem činnost směřující k ulovení ryby nebo vodního organismu v rybníkářství anebo ulovení a přisvojení si ryby nebo vodního organismu při výkonu rybářského práva za podmínek stanovených tímto zákonem“*.
6. Žalobce byl viněn a uznán vinným z toho, že prováděl lov v rozporu s podmínkami výkonu rybářského práva. Pokud měl žalobce provádět lov, bylo třeba najisto prokázat, že prováděl činnost směřující k ulovení ryby. Rozhodnutí orgánu I. stupně ani rozhodnutí odvolacího orgánu však ve svém obsahu nic takového neprokazují. Jediným „důkazem“ je tvrzení členů rybářské stráže. Žalobce rozhodně nechce tvrdit, že si svá tvrzení o tom, že viděli na pozemku, který žalobce užívá, udice, z nich vedl do vody silon, vymysleli. Žalobce tuto skutečnost nikdy nezpochybňoval a nadále se k užívání udic hlásí. Žalobce však tvrdí, že dotyční členové rybářské stráže rozhodně nemohli vidět, že žalobce provádí lov ryb nebo vodních organismů. Z přiložených důkazů – fotografií pořízených z míst, kde se pohybovali členové rybářské stráže, které zabírají pozemek, který žalobce užíval, je zřejmé, že v žádném případě nelze vidět, zda jsou udice nahozeny do vody či nikoliv a už vůbec by při případném nahazování udice nebylo možné poznat, zda je na konci udice háček s návnadou, či malý kamínek, jak uváděl žalobce. Tvrzení členů rybářské stráže o tom, že žalobce prováděl lov, je tak ryzí spekulace.
7. K tomu, aby mohla být jakákoliv osoba uznána vinnou za přestupek, je třeba, aby svým zaviněným jednáním naplnila znaky přestupku nebo jeho pokusu, je-li trestný. K odpovědnosti fyzické osoby za přestupek se vyžaduje zavinění. Postačí zavinění z nedbalosti, nestanoví-li zákon výslovně, že je třeba úmyslného zavinění. Nicméně

ani o zavinění z nedbalosti nelze v tomto případě vůbec hovořit. Žalobce tím, že do vody nahodil silon zakončený kamínkem, důvody proč to tak bylo, uvedl níže, nemohl nějak porušit nebo ohrozit zájem chráněný zákonem.

8. Proč žalobce měl na pozemku, který užívá, dvě udice, které byly nahozené do vody a zakončené kamínkem místo háčku? Žalobce již v řízení u správního orgánu vysvětloval, že jeho dvě malé děti si v době, kdy na zahradě pobývají a to je prakticky půl roku od jara do podzimu, rády hrají na rybáře. Žalobce, který je aktivním rybářem, jim daroval dvě udice, které slouží jako hračka. V rámci této hry děti udice používají i tak, že je nahazují do vody, nicméně i z důvodu bezpečnosti nejsou na konci opatřeny háčkem, ale kamínkem, jehož váha umožní nahodit silon až do řeky, a to i žalobcovým dětem, které jinak nemají s rybařením žádné zkušenosti. Když jdou děti spát, jsou udice pravidelně v řece nahozeny, jelikož děti ráno poté, co vstanou, jdou zkontrolovat fiktivní úlovek a vytáhnout u toho nahozený kamínek z řeky. Tato dětská hra není žádným zákonem sankcionována, stejně jako není sankcionováno využití rybářské udice např. k pouštění draků. V obou případech je udice i silon používán k zábavě, nikoliv k lovu ryb.
9. Nad rámec všeho, co dosud žalobce uváděl, poukazuje pak na svoji zálibu v odvětví nazvaném „magnet fishing“. Jedná se o zábavu, při které je na konci silonu navázán magnet, kterým lovec, záměrně neuvádí slovo rybář, protože o lov ryb zde vůbec nejde, prohledává dno řeky, rybník ři jakékoliv místa, které je pod vodou, hledá kovové věci, které se na dně nacházejí. Opět se jedná o zábavu, při které je užívána udice, naviják i silon, který je však na konci zakončen místo háčku s návnadou magnetem. Z místa, kde rybářská stráž spatřila nahazujícího žalobce, nemohlo být rozpoznatelné, zda žalobce nahazuje udici opatřenou háčkem s návnadou nebo opatřenou na konci silonu místo háčku kamínkem nebo opatřenou na konci silonu magnetem. Má-li být žalobce shledán vinným, je třeba, aby bylo postaveno najisto, čím byl silon zakončen, tedy co přesně členové rybářské stráže viděli. Ani jeden z členů rybářské stráže, kteří ve věci vypovídali, neuvedl, že by viděl, že silon byl na konci opatřen háčkem s návnadou. Vzhledem k tomu, že neuvedli ani to, že viděli, jak žalobce na udici chytl rybu či jiného vodního živočicha, nemůže být jednání žalobce definováno jako lov a není tak splněna základní podmínka nutná k tomu, aby žalobce mohl být vinen spácháním přestupku dle ust. § 30 odst. 1 písm. f) zák.č. 99/2004 Sb., o rybářství.
10. Přiložené fotografie, jejichž provedení k důkazu žalobce navrhuje, jsou vyhotoveny z druhé strany řeky a prokazují, že jednoznačně není v lidských silách rozpoznat z protilehlého břehu, zda jsou udice nahozeny či nikoliv, zda od udic vede či nevede silon do vody, a co je připevněno na konci silonu. Jsou stěží rozeznatelné udice, natož jakékoliv detaily. Žalobce zdůrazňuje, že šířka řeky činí v daném místě přes 39 metrů. Je zřejmé, co mohli či spíše nemohli členové rybářské stráže vidět.
11. Další tvrzení odvolacího orgánu, které žalobce napadá, je tvrzení, že na předmětný pozemek neexistuje přístup po souši ze strany podél vody. Z přiložených fotografií, které žalobce navrhuje provést k důkazu, je zřejmé, že tento přístup možný je. Pokud by ho členové rybářské stráže využili, mohli si udice žalobce prohlédnout zblízka a mohli se osobně přesvědčit o tom, že silon byl zakončen kamínkem,

nikoliv rybářským háčkem s návnadou. Žalobce striktně dodržuje povinnost mít mezi vodou a břehem volný neoplocený pás, aby byl volný přístup k jeho pozemku. Zda tuto povinnost dodržují ostatní majitelé pozemků, nemůže žalobce ovlivnit.

12. Z výše uvedeného je tak zřejmé, že skutkový závěr prvostupňového i odvolacího orgánu, že „*obviněný prováděl úkony pro lov ryb, tj. manipuloval s udicemi a nahazoval*“, nemůže být pro uznání obviněného vinným ze spáchání přestupku lovu ryb z oploceného uzavřeného pozemku dostačující. Manipulace s udicemi a nahazování se nerovná lovu ryb. Pokud žalobce poskytl správnímu orgánu vysvětlení, co přesně s udicemi dělal, správní orgán ničím obhajobu žalobce nevyvrátil, přičemž svědci uvedli pouze to, že viděli manipulaci s udicemi, o úlovku nebo háčku na konci silonu se nikde nehovořilo, neměl správní orgán pro závěr o naplnění skutkové podstaty předmětného přestupku dostačující podklady.
13. Vzhledem ke všemu výše uvedenému se domnívá, že rozhodnutí žalovaného je nezákonné a nepřezkoumatelné, proto navrhol vydání rozsudku, kterým krajský soud napadené rozhodnutí zruší a zároveň zruší i rozhodnutí i ÚMČ Brno – Žabovřesky a věc vrátí žalovanému k dalšímu řízení.
14. V písemném vyjádření k žalobě žalovaný uvedl:
15. Ke skutkové podstatě přestupku podle ust. § 30 odst. 1 písm. f) zák.č. 99/2004 Sb., o rybníkářství, výkonu rybářského práva, rybářské stráž, ochraně mořských rybolovných zdrojů a o změně některých zákonů, v platném znění (dále jen „zákon o rybníkářství“), kterého se žalobce dopustil úmyslně tím, že dne 11.7.2017 v době kolem 21:15 hod. lovil ryby v rybářském revíru 461 140 – Svratka 4 z oploceného uzavřeného pozemku p.č. 30 v k.ú. Žabovřesky a úmyslně tak prováděl lov v rozporu s podmínkami výkonu rybářského práva stanovenými v povolence k lovu vystavené Moravským rybářským svazem, o.s.
16. Žalobce tvrdí, že ryby nechytal, ale dvě úřední osoby (rybářské stráž) viděly, jak provádí úkony pro lov ryb – manipuluje s udicemi a nahazuje. To, že jsou udice nahozeny do vody, je z protějšího břehu řeky bezpečně vidět. Pravdou je, že to, co je navázáno na konci silonu, je těžko rozpoznatelné. Ve své žalobě žalobce uvádí, že udice s kamínky navázanými na konci silonu věnoval dětem, které je jeden den odpoledne nahodí do vody a druhý den vytáhnou. Žalobce však s udicemi manipuloval a nahazoval je v době, kdy si děti na břehu už nehrály a údajně spaly, ve 21:15 hod., kdy byl při této činnosti viděn rybářskou stráž. Přesto, že je rybářská stráž podle ust. § 16 odst. 2 písm. a) zákona o rybníkářství oprávněna kontrolovat rybářské náčiní, žalobce jí toto odepřel s nepravdivým odůvodněním: „*Rybářská stráž má právo v nezbytném rozsahu vstupovat a užívat pobřežních pozemků, což je pás břehu kolem vody v šířce max. 2 metrů od vody. Dále je rybářská stráž povinna dle ust. § 16 odst. d) užívat k tomuto vstupu v nezbytné míře přístupové cesty*“. Odbor VLHZ MMB provedl ohledání na místě samém a zjistil, že žalobcem pronajatý pozemek zasahuje až k vodě. Při tomto ohledání zajistil fotodokumentaci, která dokazuje, že přístupová cesta a vstup na pozemek p.č. 30 v k.ú. Žabovřesky je od řeky po souši absolutně nemožný. Totéž konstatuje i

rybářská stráž ve své svědecké výpovědi (viz. též fotografie i mapa KN do ortofoto snímku, které jsou součástí spisu). Z uvedeného vyplývá, že kontrola udic rybářskou stráží po souši od řeky nebyla možná. Pokud by žalobce umožnil stráží vstup na pozemek ke kontrole nebo předložil obě hadice ve smyslu ust. § 16 odst. 2 písm. a) zákona o rybářství rybářské stráží ke kontrole s vysvětlením své předchozí činnosti, bylo by možné ověřit, zda na nich skutečně byly navázány kamínky, pak by to nebylo považováno za přestupek. Žalobce však neumožnil rybářské stráží provést její zákonem stanovená oprávnění úřední osoby.

17. K tomu žalovaný odkazuje na usnesení Ústavního soudu IV. ÚS 154/02, kde se Ústavní soud zabýval případem tzv. tvrzení proti tvrzení a dospěl k závěru, že uplatnění zásady in dubio pro reo je na místě, pokud soud po vyhodnocení všech v úvahu přicházejících důkazů dospěje k závěru, že není možné se jednoznačně přiklonit k žádné ze dvou rozporných výpovědí, nebo k žádné ze skupiny odporujících si důkazů, takže zůstávají pochybnosti o tom, jak se skutkový děj odehrál.
18. V tomto případě si výpověď žalobce a výpovědi rybářské stráže odporovali např. v tom, zda je na pozemek přístup od vody „suchou nohou“. Žalovaný jako odvolací orgán si toto ověřil na místě a zjistil, že přístup od vody, jak uváděl žalobce, neexistuje. Prvostupňovému správnímu orgánu, znalému místních poměrů, musela být tato skutečnost známa, byť ji ve svém rozhodnutí neuvedl.
19. Pravdivost výpovědi žalobce tak byla zpochybněna, tj. i v případě otázky, zda žalobce nahazoval či nikoliv a žalovaný je tak přesvědčen, že výpověď žalobce o tomto skutku do protokolu je účelová, s cílem, aby se žalobce vyhnul postihu. V žalobě se nově objevila informace o zálibě žalobce v „magnet fishingu“. Ačkoliv v tomto druhu řízení může žalobce předkládat nové informace kdykoli v jeho průběhu nepřidává to jeho výpovědi u ústního jednání na důvěryhodnosti, pokud takto důležitou informaci při ústním jednání nesdělil, naopak budí zdání, že je použita pouze z důvodu vysvětlení výpovědi rybářských stráží, které žalobce viděli s udicí manipulovat, nahazovat ji. A i v tomto případě by se celá záležitost dala vyřešit tím, že by žalobce rybářské stráží umožnil provést kontrolu. V žalobě popsaná činnost označená jako magnet fishing by jistě nebyla jako přestupek proti zákonu o rybářství vnímána.
20. Ke skutkové podstatě přestupku podle ust. § 30 odst. 1 písm. h) zákona o rybářství, kterého se žalobce dopustil tím, že dne 11.7.2017 v době kolem 21:15 hod. v rybářském revíru č.,, při ulici Žabovřeská v Brně neumožnil kontrolu rybářské stráží, kdy na požádání úmyslně nepředložil rybářské stráží příslušné doklady, tj. rybářský lístek a povolenku k rybolovu, žalovaný konstatuje, že v ust. § 16 odst. 2 písm. b) zákona o rybářství se stanoví, že rybářská stráž je „oprávněna požadovat od osoby důvodně podezřelé ze spáchání přestupku nebo trestného činu v bezprostřední blízkosti rybářského revíru předložení rybářského lístku, popř. povolenky k lovu nebo jiného dokladu, opravňujícího osobu k lovu anebo dokladu o nabytí ryby nebo vodního organismu“. Toto žalobce, dle svědectví rybářské stráže, odmítl s tvrzením, že neloví, že nemá s rybářskou stráží co řešit, že ryby nechytá, že se jedná o soukromý pozemek a bránu zavřel. Požadované doklady

přítom prokazatelně vlastnil, jak sám uvedl při ústním jednání před prvostupňovým správním orgánem. Dopustil se tak dalšího přestupku a to přestupku podle § 30 odst. 1 písm. h) zákona o rybářství, když na požádání úmyslně nepředložil úřední osobě, rybářské stráži, příslušné doklady, tj. rybářský lístek a povolenku k rybolovu.

21. Žalovaný je toho názoru, že přestupky žalobce byly náležitě prokázány již prvostupňovým správním orgánem, který dostatečně zjistil stav věci (žalovaný provedl pouze v rámci odvolacího řízení ohledání na místě tak, aby se seznámil se situací, která byla známa všem aktérům prvostupňového řízení – žalobci, rybářské stráži i prvostupňovému správnímu orgánu) a správně ji právně posoudit. Žalovaný proto potvrdil rozhodnutí o uložení pokuty a ze stejných důvodů navrhuje, aby žaloba žalobce byla zamítnuta.
22. Z připojených správních spisů soud zjistil pro rozhodnutí ve věci tyto podstatné náležitosti.
23. 18.7.2017 obdržel ÚMČ Brno – Žabovřesky Oznámení přestupku podle zák.č. 99/2004 Sb., které podával R. H. – rybářská stráž. Sděloval, že 11.7. 21:15 hod. na revíru v místech zahrádkářské a chatové kolonii na ul., na oploceném uzavřeném pozemku p. č. ..., k.ú. prováděl S. B. rybolov na dva pruty, kdy tyto měl nahozené a umístěné ve stojanu na oploceném volně nepřístupném pozemku vedle karavanu a pergoly, který na pozemku stojí. Při vyzvání k předložení dokladů o oprávněnosti k rybolovu jmenovaný sdělil, že se jedná o soukromý pozemek, tudíž neumožní rybářské stráži kontrolu a vstup na jeho soukromý pozemek a nemá se dále o čem bavit. Na místo byla předvolána hlídka PČR, která zjistila totožnost jmenovaného. Tímto se S. B. dopustil následujícího přestupku: lov ryb bez oprávnění, neumožnění práva rybářské stráže, lov z uzavřených, oplocených pozemků – přestupek dle ust. § 30 zák.č. 99/2004 Sb., v platném znění.
24. Na to byl k ÚMČ města Brna – předvolán oznamovatel k podání vysvětlení, při němž po zákonném poučení sdělil, že ten den byl na kontrole. Rybáře, který loví ze soukromého pozemku, sledoval naproti na druhé straně břehu, jak má nahozené pruty a s jedním manipuloval – nahazoval ho. Na pozemku byl úplně sám. Jmenovaný se za ním vydal přes most k jeho pozemku a chtěl ho zkontrolovat, jelikož prováděl lov z uzavřeného pozemku, který je na daném revíru zakázán – revír č. ... (uvedený v bližších podmínkách). Našel jeho pozemek, který byl oplocený, ohrazený dřevěným plotem a vstupní brána byla zamčená. Několikrát zabouchal, než uvedený přišel, představil se mu jako rybářská stráž. Uvedený pootevřel a pan H. řekl, že provádí kontrolu, předložil odznak rybářské stráže a požádal, nechť předloží doklady k lovu. Jmenovaný řekl, že neloví, že s ním nemá co řešit a že ryby nechytá a že je to jeho soukromý pozemek a bránu zavřel. Na to oznamovatel přivolal hlídku PČR, ta ho prověřila a odjela pryč. Od prvopočátku byl přítomen také kolega pan I. Z.
25. Na to byl předvolán k podání vysvětlení pan I. Z., který uvedl, že dne 11.7.2017 zhruba ve 21:10 hod. prováděl kontrolu s panem R. H., on je členem rybářské

stráž. V té době přes řeku, revír ..., viděli na oploceném pozemku v zahrádkářské kolonii na ul. muže kolem 40 let, který manipuloval s udicemi a nahazoval. Jsou tam časté stížnosti právě na tento způsob lovu od ostatních zahrádkářů. Probírají to i na rybářských schůzích. Nyní toho byli přímo svědci. Vzhledem k tomu, že pan H. panu Z. uvedl, že toto se nesmí, tak obešli řeku, pozemek jmenovaného poznali podle plotu a přes plot bylo vidět, jak jsou tam do řeky nahozené udice a u nich se pohyboval ten muž. Stáli za plotem, kolega hledal zvonek, který nenašel, tak zaklepal na plot a nahlásil se jako rybářská stráž. Po nějaké chvíli muž otevřel dřevěnou branku, ten stejný muž, který chytal. Pan H. se mu představil, že je rybářská stráž a prokázal se mu průkazem i odznakem rybářské stráže a sdělil mu důvod, proč tam na něj klepe a volá. Tedy, že chytá ryby na uzavřeném pozemku, což se nesmí. Na to muž řekl, že tady nikdo nechytá, zabouchl branku a odešel směrem ke karavanu a už nevyšel. Neumožnil tedy ani kontrolu. Chodil pak kolem pergol nebo chatek. Na pozemku jsou nějaké dvě chatky a karavan. Potom pan H. zavolal hlídku PČR, která stejným způsobem zaklepal na branku a ten stejný pán otevřel a předložil doklady totožnosti, tím to skončilo. Na pozemku byl ten muž úplně sám, nikdo jiný, kromě něho, tam nebyl.

26. Následně byl předvolán k podání vysvětlení pan S. B., který uvedl, že situaci si vybavuje, kdy pánové zaklepal na zahradu. Pozemek má z obou stran ponechaný dvoumetrový pás k vodě. Je celý k vodě otevřený, přístup je z loďky nebo ze břehu. Zahradu má v pronájmu. Dva metry od vody nepovažuje za svůj pozemek a tam běžně rybáři jezdí a vstupují tam. Žalobce každopádně z tohoto pozemku ryby nechytá, ani nikdy nechytal. Má dvě děti, tím že jsou u vody, tak si tam častěji hrají. Mají tam nahozené udičky a na konci kamínek, aby měly pocit, že něco loví, ale to nepovažuje jmenovaný za chytání ryb. Děti tam mají takový stojan, kdy si tam své udičky mohou dát do stojanu. Je na něm uvázaný kamínek, to se snad nedá považovat za chytání ryb. Ve chvíli, kdy na něho klepala rybářská stráž, si ani jeho děti s udicemi nehrály. Pokud by se pánové chovali trošku slušně, tak by je tam pustil, ale v tu chvíli ani nebyl k tomu žádný důvod. Nikdo si u břehu nehrál a ani jmenovaný z pozemku ryby nechytal. Neviděl tedy důvod, aby rybářská stráž prováděla kontrolu na soukromém pozemku. Proto je tam nevpustil. On sám mám rybářský lístek, pro povolenku si jezdí do Slatiny, z toho důvodu ví, že se nesmí z těchto pozemků lovit, že je to zakázané. Rybářská stráž také mohla provést kontrolu ze břehu, nemusela vstupovat přes jeho pozemek. Je tam volný průchod tak, jak má být.
27. Dne 18.9.2017 oznámil ÚMČ Brno – S. B., že zahajuje z moci úřední řízení o přestupku na úseku rybářství podle § 30 odst. 1 písm. f), h), i) zák.č. 99/2004 Sb., kterého se dopustí ten, kdo provádí lov v rozporu s podmínkami rybářského práva stanovenými v povolenke k lovu, dále kdo nemá u sebe nebo na požádání nepředloží doklady a neoprávněně chytá ryby.
28. Poté byla v oznámení popsána činnost, které se měl žalobce dopustit, tedy se měl dopustit úmyslným porušením bližších stanovených podmínek výkonu rybářského práva tím, že dne 11.7.2017 v 21:15 hod. na ul. v Brně na revíru č. ..., v zahrádkářské a chatové kolonii měl lovit ryby z oploceného uzavřeného pozemku, bez rybářského oprávnění a neumožnil kontrolu rybářské stráž.

29. Poté nařídil správní orgán ústní projednání přestupku, když předvolal k nařízenému jednání podezřelého z přestupku S. B. jako svědky pana R. H. a I. Z.
30. Žalobce pak ve správním řízení založil do spisu povolenku k lovu č. a rybářský lístek platný od 11.12.2013 do 10.12.2023 a členský průkaz vystavený na jméno žalobce Moravským rybářským svazem, o.s. a doklad o zaplacených členských známkách.
31. Pokud jde o svědka H., ten u nařízeného správního jednání uvedl skutečnosti, jako při podání vysvětlení, doplnil pouze, že se pokoušel celý pozemek žalobce obejít, ale bylo to nemožné. Plot zasahoval až k vodě, musel by se brodit vodou. Z vody je jeho pozemek přístupný, po souši je to nemožné. Břeh v těchto místech je navíc příkrý a nezáleží na výšce vodní hladiny. V době, kdy žalobce chytal, tam žádná přístupová cesta nebyla. Měl povinnost tam nechytat. Jmenovaný tam šel na kontrolu zejména z důvodu, že tam docházelo ke stížnostem rybářů, že si tam dělá, co chce, že loví v rozporu s podmínkami. Tím, že ho nevpustil na pozemek, neumožnil mu jako rybářské strážní výkon kontroly. Lovil z uzavřeného pozemku, což je zakázané. Pruty měl dva a ty byly nahozené ve vodě.
32. Stejně skutečnosti jako v podání vysvětlení uvedl i I. Z., po poučení svědka.
33. 20.11.2017 Úřad městské části Brna – města, Brno – vydal rozhodnutí, kdy uznal žalobce vinným ze dvou přestupkových jednání. Uznal ho vinným ze spáchání přestupku podle ust. § 30 odst. 1 písm. f) zákona o rybářství, kterého se dopustil tím, že dne 11.7.2017 v době kolem 21:15 hod. v rybářském revíru č.,, při ulici v Brně lovil ryby z oploceného uzavřeného pozemku p.č. ... v k.ú. a úmyslně tak prováděl lov v rozporu s podmínkami výkonu rybářského práva stanovenými k povolenke k lovu, vystavené Moravským rybářským svazem, o.s. a z dalšího přestupku, kdy podle § 30 odst. 1 písm. h) zákona o rybářství, kterého se dopustil tím, že dne 11.7.2017 v době kolem 21:15 hod. v rybářském revíru p.č., při ulici v Brně neumožnil kontrolu rybářské strážní, kdy na požádání úmyslně nepředložil rybářské strážní příslušné doklady, tj. rybářský lístek a povolenku k lovu a za to mu byla uložena dle § 35 písm. b), § 46 zák. č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich a podle ust. § 30 odst. 6 zákona o rybářství pokuta ve výši 1 000 Kč a dále byl zavázán k povinnosti uhradit náklady řízení ve výši 1 000 Kč.
34. V odůvodnění rozhodnutí správní orgán uvedl, že na základě spisového materiálu a výše uvedených důkazů, zejména svědeckých výpovědí a výpovědí obviněného, považuje správní orgán spáchání přestupků na úseku rybářství dle ust. § 30 odst. 1 písm. h) a f) zákona o rybářství jednáním obviněného S. B. za dostatečně prokázané. Ačkoliv obviněný popíral, že by z oploceného uzavřeného pozemku v daný okamžik prováděl lov, považuje správní orgán tuto skutečnost za prokázanou právě na základě výpovědi svědků, kteří shodně uvedli, že měl obviněný dne 11.7.2017 v době kolem 21:15 hod. v rybářském revíru č. při ulici v Brně, na oploceném pozemku p.č. ..., kam nebylo možno ze strany dalších osob jak ze souše, tak ani z vody, pro příkrý břeh vstoupit, nahozené dva pruty a manipuloval s nimi, čímž lovil v rozporu s podmínkami výkonu rybářského práva stanovenými

v povolence k lovu. V době kontroly rybářskou stráž nepustil na pozemek a nepředložil na požádání rybářské stráži příslušné doklady, rybářský lístek. Svým jednáním tak naplnil skutkovou podstatu přestupku dle § 30 odst. 1 písm. h) a f) zákona o rybářství. Skutečnost, že by jmenovaný lovil bez rybářského oprávnění prokázána nebyla, neboť obviněný při ústním jednání předložil oprávnění k lovu, ze kterých byly správním orgánem pořízeny kopie a vloženy do spisu. Tato oprávnění pouze v době kontroly nepředložil rybářské stráži, ačkoliv je vlastnil. Při ukládání druhu správního trestu a jeho výměry ÚMČ města Brna, Brno –, Odbor všeobecný, posoudil případ ve vztahu ke kritériím uvedeným v § 37, 38, 39, 40 zák.č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich následovně. Při ukládání druhu správního trestu a jeho výměry správní orgán zohlednil míru závažnosti přestupku a možné následky spáchaných přestupků, vzal na zřetel ve prospěch obviněného jako polehčující okolnost, že jmenovanému nebyl prokázán zakázaným způsobem rybolovu žádný úlovek a jednáním obviněného nevznikla fakticky žádná škoda. Jedná se tedy o přestupek dosahující poměrně nízké společenské závažnosti. Pořízením opisu z evidence přestupků bylo zjištěno, že S. B. nemá doposud žádný záznam ve zdejší evidenci přestupků a za tento typ přestupku byl zdejším správním orgánem uznán vinným poprvé. Na jeho osobu lze pohlížet jako na osobu doposud bezproblémovou. V téže věci nebyl obviněný postižen disciplinárním řízením. Tato skutečnost byla vzata v potaz jako polehčující. Na druhou stranu k tíži obviněného vzal správní orgán na zřetel skutečnost, že spáchal více přestupků a že se jedná o přestupky úmyslné, neboť S. B. jako člen Moravského rybářského svazu, o.s. je při provádění výkonu rybářského práva podrobně obeznámen se všemi povinnostmi vyplývajícími ze zákona o rybářství, jeho prováděcí vyhlášky a Blížších podmínek výkonu rybářského práva a škodlivý následek jeho jednání je tedy třeba spatřovat zejména v samotném porušení a nerespektování zákonem stanovených pravidel lovu. Z těchto důvodů dal správní orgán přednost uložení pokuty ve stanovené výše před pouhým napomenutím. Po zvážení uvedených skutečností byla výše pokuty zdejším orgánem státní správy stanovena na spodní hranici zákonného rozmezí, neboť se domnívá, že výše pokuty je přiměřená a zůstává zde zachována represivní a současně výchovný účel sankce. Výše pokuty by měla být obviněnému dostatečným poučením, aby se již podobného jednání nedopustil. Mírnější správní trest by se minul účinkem a nevedl by k předpokládané nápravě obviněného. Vzhledem k tomu, že se jednalo o uložení správního trestu, pokuty při spodní hranici, majetkové poměry nebyly ze strany správního orgánu zkoumány. Dle ust. § 30 odst. 6 zákona o rybářství lze za přestupek dle ust. § 30 odst. 1 písm. f) uložit pokutu až do výše 30 000 Kč. Podle ust. § 41 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich se za dva nebo více přestupků téhož pachatele projednávaných ve společném řízení uloží správní trest podle ustanovení vztahujícího se na přestupek nejpřísněji trestaný.

35. Proti tomuto rozhodnutí žalobce podal včas odvolání, v němž uváděl v podstatě tytéž skutečnosti jako v později podané žalobě, když zdůrazňoval, že žádné ryby nelovil, na konci provázku vhozeného do vody byl uvázan kamínek, což nemůže být považováno za „lov ryb“, neboť na takové „zařízení“ nelze ze své podstaty žádnou rybu ulovit. Dále poukázal na to, že rybářská stráž má v nezbytném rozsahu vstupovat a užívat pobřežních pozemků, což je pás břehu kolem vody

v šířce max. 2 m od vody. Dále je rybářská stráž povinna dle § 16 odst. 2 užívat k tomuto vstupu k nezbytné míře existující přístupové cesty. Sdělil, že celá šíře pozemku směrem k vodě, který užívá, je otevřený (neoplocený) a z obou stran je ponechán volný cca 2 m přístup, který občas lidé využívají. Tvrzení svědků i správního orgánu o nepřístupnosti břehového pásma je lživé a na místě lehce ověřitelné. Pokud by se rybářská stráž nedožadovala vstupu k vodě přes soukromý pozemek vzdálený od vody několik desítek metrů, ale využila již existující přístupové cesty k pobřežnímu pozemku, jak jí zákon ukládá, mohla si bez problému ověřit, že zde k žádnému „lovu ryb“ nedocházelo. Udice s kamínky by jim rád ukázal. Již v minulosti přes svůj pozemek několikrát rybářskou stráž k vodě pustil, s tím nemá problém. Pokud se ale vstupu dožaduje v době, kdy už by docházelo k rušení spících osob na pozemku a také neslušným způsobem, kdy z vnější strany tlačí proti žalobci vůlí na dveře a snaží se násilím dostat dovnitř, neviděl žádný důvod takového člověka do svého soukromí pustit. Trval na tom, že se žádného přestupkového jednání nedopustil.

36. Žalovaný před vydáním napadeného rozhodnutí provedl ohledání místa samého z něhož pořídil letecký snímek označením „místa činu“ další 4 fotografie, jimiž chtěl zejména leteckým snímkem a fotografiemi označenými č. 1 a 2 dokumentovat, jak je či není přístupné „ze souše“ inkriminované místo.
37. Žalovaný pak vydal dne 4.1.2018 rozhodnutí (toto je předmětem soudního přezkumu), kdy rozhodl tak, že podle ust. § 90 odst. 1 písm. c) správního řádu se odvolání žalobce zamítá a odvoláním napadené rozhodnutí Úřadu městské části Brna, Brno –, Odboru všeobecného ze dne 20.11.2017, ve věci uložení pokuty ve výši 1 000 Kč a povinnosti nahradit náklady správního řízení ve výši 1 000 Kč S. B., se potvrzuje. V odůvodnění pak uvedl, po prostudování veškerého dostupného podkladového materiálu, že přezkoumáním věci zjistil, že ÚMČ Brno – dostatečně prokázal, že se výše uvedeného přestupku dopustil obviněný S. B. Jeho totožnost byla prokázána členským průkazem Moravského rybářského svazu č., který byl vydán (je opatřen mimo jiné datem narození, fotografií a trvalým bydlištěm), a platným rybářským lístkem č. vydaným Úřadem městské části Brno – Součástí spisu je kopie výše uvedených dokladů, pořízená prvoinstančním orgánem. S. B. byl ztotožněn při ústním projednání přestupku, při kterém byl identifikován na základě občanského průkazu. Žalovaný na základě výše uvedeného neshledal důvody pro další dokazování totožnosti obviněného.
38. Pro úplnost uvedl, že rybářská stráž je dle § 16 zákona o rybářství mimo jiné oprávněna:
- a) kontrolovat
1. osoby lovící ryby nebo vodní organizmy, zda jsou k tomuto lovu oprávněné a zda provádí lov řádně a způsobem, který umožňuje tento zákon,
 2. osobám lovícím ryby nebo vodní organizmy rybářské nářadí, obsah rybářské loďky, nádrže nebo jiného zařízení užitého k chování ryb a rybářské úlovky, z hlediska dodržení rybářského práva,

b) požadovat

1. od osoby lovící ryby nebo vodní organizmy k prokázání její totožnosti, předložení platného rybářského lístku a platné povolenky k lovu
 2. od osoby důvodně podezřelé ze spáchání přestupku nebo trestného činu v bezprostřední blízkosti rybářského revíru, předložení rybářského lístku, popř. povolenky k lovu nebo jiného dokladu opravňujícího osobu k lovu nebo dokladu o nabytí ryby nebo vodního organismu,
 3. součinnost, popř. pomoc orgánů Policie České republiky, popř. obecní policie, nemůže-li zajistit vlastními silami a prostředky výkon funkce rybářské stráže;
- c) vstupovat na pozemky, stavby, jezy, rybí přechody a jiná zařízení v souvislosti s výkonem funkce rybářské stráže, a to v rozsahu nezbytně nutném, a užívat k tomu v nezbytné míře existující přístupové cesty.

39. Žalovaný pak uvedl, že posoudil shromážděné podklady a vyvodil z nich následující:

- z výpovědi obou svědků jednoznačně vyplývá, že obviněný prováděl úkony pro lov ryb, tj. manipuloval s udicemi a nahazoval,
- obviněný tuto činnost prováděl v rybářském revíru č. u oploceného uzavřeného pozemku p.č. ... v k.ú. a úmyslně tak prováděl lov v rozporu s podmínkami výkonu rybářského práva stanovenými v povolenke k lovu vystavené Moravským rybářským svazem, o.s.
- obviněný se dopustil přestupku podle § 30 odst. 1 písm. h) zákona o rybářství tím, že dne 11.7.2017 v době kolem 21:15 hod. v rybářském revíru č., při ulici v Brně neumožnil kontrolu rybářské stráž, kdy na požádání úmyslně nepředložil rybářské stráž, příslušné doklady, tj. rybářský lístek a povolenku k rybolovu.
- obviněný vypovídal účelově o tom, že v době kontroly, tj. 11.7.2017 v době kolem 21:15 hod., ryby nechytal, snažil se vyhnout postihu, viz tvrzení o kamínku navázaném na udicích,
- obviněný tvrdí, že na předmětný zaplacený pozemek p.č. ... v k.ú. se lze dostat s využitím existující přístupové cesty k pobřežnímu pozemku. Odvolací orgán se přesvědčil na místě samém a konstatuje, že takový přístup na předmětný pozemek neexistuje. Jak ze strany po proudu řeky, tak i ze strany proti proudu řeky není po souši na předmětný pozemek přístup možný,
- obviněný tak vypovídal účelově a svými tvrzeními obviňuje úřední osoby a správní orgán ze lži,
- odvolací orgán se proto přiklonil k výpovědi svědků.

40. Závěrem uvedl, že na základě výše uvedeného bylo rozhodnuto tak, jak je uvedeno ve výroku rozhodnutí.
41. Krajský soud v Brně ve věci nařídil jednání na den 7.11.2018.
42. U tohoto jednání žalobce se odvolal na obsah žaloby a dodal, že trvá na tom, že v žádném případě v době, kdy přišla rybářská stráž, neprováděl činnost směřující k výlovu ryb. Je pravdou, že měl ve stojanech dvě udice nahozené do vody, ovšem na konci těchto udic, resp. na konci silonu nebyl žádný háček s návnadou pro ryby, ale na každém silonu byl navázán kamínek. Takto to dělá zcela běžně, a to jednak z důvodu, že sám je rybář a nahazuje udice s kamínkem, aby se v této činnosti nahazování trénoval, jednak si tímto způsobem někdy hrají i jeho děti, hrají si na rybáře, tak jak je popsáno v žalobě. Když přišla rybářská stráž a zaklepala na u žalobce na dřevěné oplocení, otevřel, rybářská stráž chtěla, aby jim předložil rybářský lístek a povolenku k lovu. Žalobce jim sdělil, že ryby neloví a povolenku k lovu ani rybářský lístek nemá. Rybářská stráž odešla, žalobce zavřel a tím vše skončilo. Za několik minut pak přijela městská policie a ta chtěla zkontrolovat totožnost žalobce. Rybářská stráž stála opodál a do věci se nezapojovala. Dále uvedl, že rybářská stráž prováděla kontrolu z protějšího břehu řeky a na vzdálenost přes řeku nemohla v žádném případě vidět, co je na silonu navázáno. Dále uvedl, že obvykle, když rybářská stráž provádí kontrolu, přijíždí na loďkách po vodě, ovšem v jiných revírech, kde je situace vody a břehu v podstatě obdobná. I v uvedeném revíru (v revíru žalobce) mohla rybářská stráž kontrolu provádět tak, že by došla po suché cestě k vodě, ovšem žalobce neví, zda by to takto šlo až k jeho pozemku. On samotný udržuje pás dva metry od vody volně přístupný, nemají to tak však podle něho sousedé, neví to však úplně přesně, o toto se nikdy nezajímal, až v souvislosti s uvedeným případem. Uvedl, že v povolenke k lovu není uvedeno, v jakých revírech může žalobce lovit či nikoliv, podle žalobce je toto uvedeno pouze v rybářském řádu, kde stojí, že se nesmí provádět lov ryb z uzavřených areálů a pozemků. Pokud jde o pozemek, který žalobce užívá, tento je oplocený ze tří stran, čtvrtá strana, a to strana směrem k vodě, oplocená není. I kdyby lov prováděl, jakože tomu tak nebylo, neprováděl by ho z uzavřeného pozemku. Pokud je pozemek uzavřený, tomuto jednoznačně žalobce rozumí tak, že musí být uzavřený ze všech čtyř stran.
43. Na dotaz pak žalobce sdělil, že je pravdou, že když přišla rybářská stráž, mohl je vpustit přes svůj pozemek k vodě, aby se na nahozené udice podívali, co na silonu je. Dnes by to tak udělal, tehdy skutečně pouze sdělil, že neloví, a proto nevidí důvod je vpustit přes pozemek.
44. U tohoto soudního jednání zástupkyně žalovaného uvedla, že se odvolává na odůvodnění rozhodnutí a vyjádření k žalobě a dodala, že žalovaný jednak sám provedl ohledání uvedeného místa a pořídil z tohoto místa fotografie, z nichž je patrné, zejména z fotografie označené jako č. 1, že přístup od vody k pozemku žalobce není suchou cestou, ale pouze po vodě. Dále si žalovaný zjišťoval, jaké bylo uvedeného dne počasí. V době 21:15 hod. bylo ještě takové světlo, že většina činností se dala provádět bez umělého osvětlení. Z toho vyplývá, že rybářská stráž

mohla z druhého břehu řeky vidět, že žalobce manipuluje s udicemi. Pokud jde o povolenku k rybolovu, jeho nedílnou součástí jsou „Bližší podmínky výkonu rybářského práva a soupis revírů mimopstruhových, vydaných Moravským rybářským svazem, z. s. S těmito podmínkami má povinnost se seznámit každý držitel rybářského povolení, tyto podmínky jsou vydávány vždy na určité období, v tomto případě je jejich platnost od 1.1.2016 do 31.12.2017, kdy u uvedeného revíru je uvedeno - zákaz lovu ze všech uzavřených areálů a pozemků.

45. Soud pak uvádí, že u tohoto soudního jednání zástupkyně žalovaného předložila soudu k nahlédnutí „Bližší podmínky rybářského práva a soupis revírů“, když po bližším seznámení soud zjistil, že u revíru č. je mimo jiné uvedeno „zákaz lovu ze všech uzavřených areálů a pozemků“.
46. Žalobce pak na dotaz uvedl, že s „Bližšími podmínkami výkonu rybářského práva platného v období od 1.1.2016 do 31.12.2017“ vydané Moravským rybářským svazem, z.s., je seznámen.
47. Soudkyně pak předložila u jednání žalobci k nahlédnutí fotografie založené ve správním spise žalovaného označené č. 1, 2, 3, 4, kdy žalobce uvedl, že fotografie č. 1 a 2 zobrazují sousední pozemky žalobce z pravé a levé strany a na fotografii č. 2 je plechové oplocení tenisového kurtu, na fotografiích č. 3 a 4 je zobrazen pozemek žalobce.
48. Zástupkyně žalovaného pak poukázala, pokud jde o fotografie, na letecký snímek místa činu, který je založen ve spise žalovaného a z něhož také vyplývá, z kterého místa, resp. z kterých míst bylo foceno.
49. Na dotaz soudu žalobce pak ještě uvedl, že je možné, že v době, než k němu přišla rybářská stráž, s pruty manipuloval. Když má čas a je na zahradě, trénuje nahazování. Ten den s ním na zahradě byly určitě jeho děti, jsou ve věku 6 a 10 let, když přišla rybářská stráž, byly už v karavanu. Jestli tam ten den byla i jeho manželka, už přesně neví.
50. Zástupkyně žalovaného u jednání uvedla, že má za to, že obou přestupkových jednání, které jsou žalobci kladeny za vinu, rozhodnutím správního orgánu I. stupně, se žalobce dopustil.
51. Provedení žádných dalších důkazů ani jedna ze stran nenavrhovala.

Posouzení věci krajským soudem

52. Žaloba není důvodná.
53. Žalobci bylo kladeno za vinu spáchání dvou přestupků podle zák.č. 99/2004 Sb. v platném znění, o rybářství, a to jeden přestupek dle § 30 odst. 1 písm. f) a druhý přestupek za porušení ust. § 30 odst. 1 písm. h).

54. Podle § 30 odst. 1 písm. f), fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že provádí lov v rozporu s podmínkami výkonu rybářského práva stanovenými v povolenke k lovu (§ 13 odst. 9), podle § 30 odst. 1 písm. h) fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že nemá u sebe nebo na požádání nepředloží doklady uvedené v § 13 odst. 7.
55. Podle § 13 odst. 9, povolenku k lovu pro dané rybářské revíry vydávající uživatelé rybářských revírů zpravidla za úplatu. V povolenke k lovu uživatelé rybářského revíru označí držitele rybářského lístku, popř. stanoví bližší podmínky výkonu rybářského práva. Osoba provádějící lov je povinna označit v povolenke k lovu datum lovu, rybářský revír, počet, druh a hmotnost ulovených ryb.
56. Podle § 13 odst. 7, při lovu v rybářském revíru je osoba provádějící lov povinna mít u sebe rybářský lístek, povolenku k lovu, nejde-li o uživatele rybářského revíru, popř. doklad o udělení výjimky podle odst. 4 nebo 5 a na požádání je předložit rybářské stráž, rybářskému hospodáři, popř. jeho zástupci nebo osobám pověřeným příslušným rybářským orgánem nebo orgánům Policie ČR.
57. Soud má z provedeného dokazování správními orgány jednoznačně za prokázáno, že skutkový stav byl zjištěn spolehlivě, v souladu s ust. § 3 správního řádu a věc byla také správně právně posouzena. Bylo tedy jednoznačně prokázáno, že obou přestupků, které jsou žalobci kladeny za vinu, se tento dopustil.
58. Pokud jde o první přestupek, označený ve výroku prvostupňového rozhodnutí pod bodem I/a, soud ho má za prokázaný z následujících důvodů. Žalobce ani nepopírá, že dne 11.7.2017 v době kolem 21:15 hod. měl nahozené dva rybářské pruty do řeky Svratky, která teče za pozemkem p.č. v k.ú., který má pronajatý. Tvrdil však, že na konci silonu na každé z udic měl navázaný kamínek, nikoliv návnadu, na kterou by se měla „chytit“ ryba. Trval tedy na tom, že neprováděl činnost směřující k výlovu ryb a zdůvodnil, že udice na konci s navázanými kamínky do vody dává celkem běžně, neboť si takto hrají jeho děti na rybáře a u soudního jednání pak uvedl, že udice, kdy na konci silonu jsou navázány kamínky, ve vodě mívá i kvůli sobě, neboť je aktivní rybář a trénuje si „nahazování“. Nepopřel, že by v uvedený den a uvedenou hodinu tedy dvě udice měl umístěny v řece ze svého pozemku, nicméně rybářská stráž, která stála na protějším břehu řeky, z tohoto místa v žádném případě nemohla vidět, co je navázáno na konci silonu, zda tedy návnada pro lov ryb či kamínek.
59. Rybářská stráž (dva muži vyslýchaní v průběhu správního řízení jako svědci) ani neuvedla, že by viděla, co je navázáno na silonu, tedy na udicích, tedy na silonu, který byl umístěn ve vodě, neboť žalobce jim neumožnil kontrolu v tomto směru provést a po suché cestě se nemohli k řece dostat. Bylo to proto, že ze tří stran je pozemek žalobce oplocen a ze čtvrté strany, která směřuje k řece, se po suché cestě nedá k řece dostat, navíc je břech směřující od řeky velmi strmý, takže kontrolu tím způsobem, že by se dostali k inkriminovanému místu a na udice se mohli podívat po suché cestě, ze čtvrté, neoplocené strany, nemohli z důvodů, které uvedli. Trvali na tom, že žalobce prováděl lov v revíru z uzavřeného pozemku (oplocený ze tří stran a ze čtvrté strany nepřístupný) a žalobce sám kontrolu rybářské stráže

znemožnil, neboť je přes svůj pozemek k inkriminovanému místu nepustil a ani rybářské pruty nevytáhl, aby se rybářská stráž přesvědčila.

60. Soud na tomto místě uvádí, že bývá v přestupkových řízeních zcela běžná ta skutečnost, že proti sobě stojí dvě rozdílná tvrzení, tedy tvrzení obviněného z přestupku (např. u přestupků v dopravě) a tvrzení zasahujících policistů. V takovém případě je zcela obvyklé, že správní orgány, případně soud, uvěří výpovědi jedné strany, musí však řádně zdůvodnit, proč uvěřili jedné z výpovědí a druhá se jim jevila nepravdivá či účelová.
61. V tomto případě soud uvěřil jednoznačně rybářské stráž, která v inkriminovaný den a hodinu kontrolu prováděla a neuvěřil žalobci, a to z následujících důvodů. Soud má za to, že svědkové (rybářská stráž) neměli nejmenší důvod uvádět cokoliv nepravdivě, jejich výpovědi jsou v zásadních věcech konzistentní, a protože jim nic nehrozilo, nebyl důvod vypovídat jinak, než co skutečně viděli a pozorovali.
62. Naopak žalobce tvrdil, že lov neprováděl, že sice měl udice nahozené ve vodě, nicméně na jejich konci, na silonu, byly navázány kamínky, kterými se lov nemůže provádět, tedy, že neprováděl žádnou zakázanou činnost, tedy že neprováděl lov, když nahazování udic s kamínkem na konci do vody není zakázané a nejedná se o žádnou protiprávní činnost.
63. Soud však uvedl, že výpovědi žalobce neuvěřil. Neuvěřil této výpovědi z toho důvodu, že rybářská stráž poté, kdy uviděla z protějšího břehu řeky udice z pozemku žalobce, které směřovaly do vody, když se nemohla dostat po suché cestě k vodě, aby zkontrolovala stav věci, vydala se k pozemku žalobce, k jeho oplocené části, zaklepala na dřevěné oplocení, žalobce otevřel, nicméně rybářskou stráž na svůj pozemek nepustil se sdělením, že lov neprovádí. Soud zde uvádí, že pokud by tomu tak bylo, bylo by zcela normální a logické chování takové, že by podezřelý z přestupkového jednání rybářskou stráž pustil přes svůj pozemek, vytáhl udice, aby se mohla rybářská stráž přesvědčit, že tvrzení žalobce o navázaných kamínkách na konci udice je pravdivé, jak žalobce tvrdil.
64. Soud má za to, že žalobce pokud by měl skutečně navázané kamínky na konci silonu (na udici) by toto udělal, aby se rybářská stráž na místě přesvědčila a věc by tím byla velmi jednoduchým způsobem vyřešena. Pokud by skutečně rybářská stráž zjistila, že na silonu na udici jsou navázány kamínky, zajisté by normálně odešla, protože k žádnému přestupkovému jednání by nedošlo.
65. Soud tedy tvrzení žalobce o tom, že na konci udice měl navázané kamínky, nikoliv návnadu pro lov ryb neuvěřil z důvodu, který shora uvedl a naopak uvěřil tvrzení slyšených svědků – rybářské stráž, že žalobce vyvíjel činnost směřující k lovu ryb.
66. Tuto žalobní námitku tedy soud nepokládá za důvodnou, má za to, že z výpovědi svědků bylo zcela jednoznačně prokázáno, že žalobce prováděl činnost směřující k lovu ryb.

67. Pokud žalobce namítal, že rybářská stráž mohla provést kontrolu, aniž by se domáhala vstupu na pozemek žalobce, který je oplocen pouze ze tří stran, ze strany od řeky oplocen není a na jeho pozemku je ponechán 2 m pás volně přístupný, soud uvádí, že dospěl k závěru, že rybářská stráž nemohla zkontrolovat, co je na udicích navázáno, zda návnada či kamínky, jak tvrdí žalobce, protože k vodě se nemohla suchou cestou dostat jinak než přes pozemek žalobce, neboť pozemek žalobce, jak připouští samotný žalobce, je ze tří stran oplocen a pokud jde o čtvrtou stranu, tedy stranu pozemku směřující k řece, ta sice oplocena není, nicméně terén je takový, že by rybářská stráž musela „jít vodou“ a vyplývá to i z místního šetření, které si provedl sám žalovaný. Svědčí o tom fotografie, které žalovaný založil do svého spisu.
68. Ani toto tvrzení žalobce, že se mohla rybářská stráž dostat suchou cestou ke kontrole udic podél řeky, soud nepokládá za tvrzení pravdivé, navíc sám žalobce uvedl, že pokud jde o pozemky, které s jeho pozemkem sousedí z pravé a levé strany, zřejmě by se přes ně nedalo k vodě dostat, protože neví přesně, jak sousedi udržují pás 2 m k vodě přístupný.
69. Ani tato námitka důvodná tedy není.
70. Soud pak uvádí, že z „Blížších podmínek rybářského práva a soupis revírů“, který byl soudu předložen u jednání, vyplynulo, že pokud jde o revír č. 461 140 Svratka, v tomto revíru je zákaz lovu ze všech uzavřených areálů a pozemků, což nepopíral ani žalobce. Uvedl, že s Blížšími podmínkami byl seznámen, jejich obsah znal, nicméně měl za to, že uvedený revír, i pokud by lov prováděl, jako že ho neprováděl, by nebyl v tomto případě zakázaným, neboť se nejednalo o lov ze všech uzavřených areálů a pozemků, když tvrdil, že z jedné strany jeho pozemek není oplocen a nejedná se tedy o uzavřený pozemek ze všech stran.
71. Soud má za to, že toto tvrzení žalobce není pravdivé, když jeho pozemek je ze tří stran oplocen a ze čtvrté strany, směřující k řece, je pozemek uzavřen vodou a nepřístupným terénem, takže je uzavřen i dle názoru soudu, tak jak tvrdí žalovaný, ze všech čtyř stran.
72. Žalobce ale ani sám nepopíral, že ví, že v uvedeném revíru je zákaz lovu ryb.
73. Soud tedy tuto žalobní námitku uzavírá tak, že není důvodná.
74. Pokud jde o druhou žalobní námitku, uvedenou ve výroku I/b prvostupňového správního rozhodnutí, ani tuto soud za důvodnou nepokládá.
75. Bylo totiž jednoznačně prokázáno, že žalobce přes výzvu rybářské stráž této úmyslně nepředložil rybářský lístek a povolenku k rybolovu, přestože tyto doklady, jak bylo později prokázáno ve správním řízení, vlastnil a rybářská stráž jejich předložení požadovala, dle názoru soudu zcela oprávněně, neboť z druhé strany řeky Svratky viděla z pozemku žalobce nahozené pruty ve vodě, tedy v řece Svratce.

76. Pokud pak jde o uloženou sankci, i s touto se správní orgány řádně vypořádaly, uložily jí v rozmezí zákonem stanovené sankce a řádně a podrobně se vypořádaly se všemi skutečnostmi, jak vyplývá z rozhodnutí správního orgánu I. stupně.
77. Věc tedy zhodnotil soud tak, že žaloba důvodná není, a proto ji dle ust. § 78 odst. 7 soudního řádu správního (dále jen „s.ř.s.“) zamítl.
78. Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ust. § 60 odst. 1 s.ř.s. Žalobce ve věci neměl úspěch, náklady řízení mu proto nebyly přiznány, a pokud jde o žalovaného, tomu kromě běžné úřední činnosti žádné náklady nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno, ve dvojím vyhotovení. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 14. listopadu 2018

JUDr. Jana Kubenová v. r.
samosoudkyně